

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	<i>II K 201/20</i>	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	P. G.	w dniu 15 czerwca 2020 roku w W., woj. (...) - (...), kierując pod adresem funkcjonariuszy publicznych – funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w W.	

		asp. M. P. i st. post. A. D. groźby pozbawienia życia, przy czym budziły one w pokrzywdzonych uzasadnioną obawę, że będą spełnione, używając noża w ten sposób, że kierował go w stronę policjantów i zamachnął się nim, dopuścił się czynnej napaści na wymienionych funkcjonariuszy Policji	
		<i>tj. o przestępstwo z art. 223 § 1 kk</i>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>1. K. P. pozostaje w związku konkubecznym z P. G.. Wychowuje z nim swojego małoletniego syna z innego związku. Mieszkają w bloku przy ulicy (...) w W.. W rodzinie toczyła się procedura Niebieskiej Karty.</p> <p>W dniu 14 czerwca 2020 roku K. P. zgłosiła Dyżurnemu Komendy Powiatowej Policji w W., że P. G. w miejscu zamieszkania awanturuje się.</p> <p>Na miejsce przybyli st. post. A. D. asp. M. P., st. post. M. B. i post. P. F.. Do mieszkania udali się tylko st. post. A. D. asp. M. P., bowiem pozostali funkcjonariusze otrzymali polecenie udania się na inną interwencję.</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego P. G. w części</p> <p>zeznania świadka M. P.</p> <p>zeznania świadka A. D.</p> <p>zeznania świadka M. B.</p> <p>zeznania świadka P. F.</p> <p>zeznania świadka K. P. w części</p> <p>zeznania świadka M. W.</p> <p>fotografie kuchni</p>	<p>k. 31, k. 33v-34,00:05:48-00:09:19 na k. 180-181</p> <p>k. 18-19, k. 56-22, 00:02:29-00:20:47 na k. 190v-191, 00:03:57-00:30:46 na k. 271v-272v</p> <p>k. 13-14, k. 25v, k. 63-69, 00:21:28-00:43:44 na k.191-192v, 00:33:26-00:41:12 na k. 272v-273v</p> <p>k. 76-78, 00:13:10-00:27:55 na k. 181v-182v</p> <p>k. 82-84, 00:29:18-00:38:34 na k. 182-183</p> <p>00:02:00-00:39:23 na k. 194v-197,</p> <p>00:15:44-00:41:12 na k. 272-273</p>	

Funkcjonariuszy do mieszkania wpuściła K. P.. Po wejściu do mieszkania st. post. A. D. i asp. M. P. usłyszeli podniesiony głos P. G., który kierował wyzwiska do K. P.. W mieszkaniu obecny był też małoletni syn K. P.. P. G. przebywał w pokoju, leżał na łóżku, był pod wyraźnym wpływem alkoholu.

Funkcjonariusze weszli do pokoju, przedstawili się, wskazali przyczynę interwencji i poprosili P. G. o dowód osobisty. P. G. był pobudzony, wstał z łóżka, wymachiwał rękoma. Sprawdził w kieszeniach spodenek, spojrzął na meble, po czym stwierdził, że dowód ma w kurtce lub bluzie na wieszaku w przedpokoju lub w kuchni. Wraz z funkcjonariuszami poszedł do korytarza i szukał dokumentu w kurtce. Gdy go nie znalazł, wszedł do kuchni. Policjanci stanęli wówczas na progu wejścia do kuchni. Wtedy P. G. podszedł do szafek i powiedział: „a teraz wezmę nóż i was kurwa zajebie”, po czym wyciągnął z szuflady nóż. Nożem trzymanym ostrzem zwróconym ku górze wykonał ruch ręką – pchnięcie – w ich kierunku. St. post. A. D. wytrącił nóż P. G. uderzając go swoim lewym barkiem w

00:02:08-00:11:34 na k.
227v-228

k. 206-219

<p>prawy bark. Nóż upadł na ziemię. Następnie funkcjonariusze użyli gazu łzawiącego. Wobec stawiania dalszego oporu, obezwładnili P. G. i założyli mu kajdanki na ręce trzymane z tyłu - początkowo na jedną rękę, gdy kucał w kuchni, a następnie w korytarzu, gdy znajdował się w pozycji leżącej, na drugą rękę.</p> <p>Po chwili na miejsce przyjechał drugi patrol Policji st. post. M. B. i post. P. F.. K. P. zeszła na dół, by otworzyć im drzwi od klatki z uwagi na zepsuty domofon. P. G. został przewieziony przez st. post. M. B. i post. P. F. do Komendy Powiatowej Policji w W..</p>			
<p>2. P. G. był uprzednio kilkukrotnie karany. P. G. ma dochód z tytułu wykonywanej pracy w wysokości ok. 2500 zł. Ma jedno małoletnie dziecko, na który jest zobowiązany płacić alimenty w kwocie 150 zł. Nie ma majątku większej wartości. Nie leczył i nie leczy się psychiatrycznie.</p> <p>W okresie od 12 maja 2021 roku do dnia 30 czerwca 2021 roku odbył podstawowy program psychoterapii uzależnień od alkoholu w Wojewódzkim Ośrodku (...) w T.</p>	<p>dane o podejrzanym</p> <p>informacja z Krajowego Rejestru Karnego</p> <p>pismo z dnia 22 lipca 2021 roku</p>	<p>k. 50</p> <p>k. 244-245</p> <p>k. 171</p>	

1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonego P. G. w części	Oskarżony w swoich wyjaśnieniach złożonych w toku postępowania przygotowawczego i podtrzymanych przed Sądem wskazał, że w dniu 14 czerwca 2020 roku doszło do nieporozumienia między nim a jego konkubina K. P.. Przyznał, że wcześniej spożywał alkohol. Potwierdził też, że w ich mieszkaniu pojawili się funkcjonariusze Policji. Wskazał, że był zdziwiony i zdenerwowany ich obecnością. Potwierdził też, że chciał przejść z korytarza do kuchni.	

		Wyjaśnienia w/w zakresie znajdują potwierdzenie w uznanym za wiarygodny materiale dowodowym.	
1.1.1	zeznania świadka M. P.	Sąd uznał ich zeznania za w pełni wiarygodne, ponieważ były bezstronne, logiczne, rzeczowe i konsekwentne, a Sąd nie dopatrywał się żadnych okoliczności, które mogłyby poddać w wątpliwość prawdziwość ich relacji.	
1.1.1	zeznania świadka A. D.	St. post. A. D. i asp. M. P. wykonywali czynności służbowe - podejmowali interwencję po zgłoszeniu K. P. o awanturującym się domowniku. Zeznali, że po wejściu do mieszkania usłyszeli wyzwiska. Weszli do pokoju, w którym znajdował się P. G.. Jego zachowanie wskazywało na to, że znajduje się pod wpływem alkoholu. M. P. poprosił go o dowód osobisty. P. G. oświadczył, że ma go w korytarzu lub w kuchni. Gdy go nie znalazł w korytarzu, wszedł do kuchni. Funkcjonariusze wskazali, że ustali na progu wejścia do kuchni. P. G. podszedł do szafek i powiedział: „a teraz wezmę nóż i was kurwa zajebie”, po czym wyciągnął z szuflady nóż. Nożem trzymanym ostrzem zwróconym ku górze wykonał ruch ręką – pchnięcie – w ich kierunku.	

St. post. A. D. zeznał, że wówczas wbiegł do kuchni i wytrącił nóż P. G. uderzając go swoim lewym barkiem w prawy bark oskarżonego. Z uwagi na dynamikę sytuacji M. P. wskazał, że nie widział dokładnie tego momentu, jednak potwierdził, że A. D. wytrącił nóż. Następnie funkcjonariusze użyli gazu łzawiącego. Wobec stawiania dalszego oporu przez oskarżonego, obezwładnili go i założyli kajdanki na ręce trzymane z tyłu. Wtedy na miejsce przyjechał drugi patrol Policji st. post. M. B. i post. P. F..

Zeznania świadków nie wzbudziły żadnych wątpliwości Sądu. Świadkowie ci w pełni obiektywnie i szczerze opisali w swoich zeznaniach tylko i wyłącznie to, co jest mu rzeczywiście wiadome w sprawie. Nie ujawniły się w sprawie żadne okoliczności, które mogłyby podważyć wiarygodność ich zeznań. Są to osoby obce dla oskarżonego, nie mające powodów, aby bezpodstawnie go obciążać (była to ich pierwsza interwencja z udziałem oskarżonego). Przed Sądem świadkowie nie pamiętali co prawda dokładnie wszystkich szczegółów zdarzenia, w żaden sposób nie pomniejszało to jednak

		<p>wartości dowodowej ich zeznań. Jako funkcjonariusze Policji na co dzień uczestniczą w wielu interwencjach, nie dziwi więc, że z upływem czasu nie pamiętają szczegółów tego zdarzenia. Ponadto przebieg interwencji był bardzo dynamiczny.</p>	
<p>1.1.1</p> <p>1.1.1</p>	<p>zeznania świadka M. B.</p> <p>zeznania świadka P. F.</p>	<p>M. B. i P. F. są funkcjonariuszami Policji i jako drugi patrol Policji przyjechali na interwencje w miejscu zamieszkania P. G. i K. P. - by udzielić wsparcia st. post. A. D. i asp. M. P.. Ich zeznania zasługują w pełni na danie im wiary. Są one szczerze i bezstronne. Pewne występujące w nich nieścisłości, brak pamięci co do szczegółów przed Sądem są w ocenie Sądu zupełnie uzasadnione z uwagi na upływ czasu, a nadto na wielość podejmowanych podobnych interwencji. M. B. wskazał, że drzwi od klatki otworzyła im K. P.. Po wejściu do mieszkania zobaczyli P. G., który miał założone kajdanki na ręce trzymane z tyłu. Potwierdzili, że było widać, że został użyty gaz. Przejęli P. G. od st. post. A. D. i asp. M. P., wyprowadzili z mieszkania i przewieźli do Komendy Powiatowej Policji w W..</p>	
<p>1.1.1</p>	<p>zeznania świadka K. P. w części</p>	<p>Na wiarę zasługują zeznania świadka K. P. w części w której podała,</p>	

		<p>że wezwała Policję z uwagi na wszczynanie awantury przez P. G. oraz że zeszła otworzyć drzwi od klatki schodowej, gdy przyjechał drugi patrol Policji. Zeznania w tym zakresie korespondują zarówno z wyjaśnieniami oskarżonego, zeznaniami przesłuchanych w charakterze świadków funkcjonariuszy Policji i nie budzą wątpliwości Sądu.</p>	
1.1.1	zeznania świadka M. W.	<p>Zeznania funkcjonariusza policji M. W. zasługują na danie im wiary. Świadek opisał okoliczności związane z prowadzeniem procedury Niebieskiej Karty w związku z podejrzeniem stosowania przemocy przez P. G.. Wskazał też, że kilka dni po zdarzeniu był w miejscu zamieszkania P. G. i K. P., by zebrać informacje o podejrzanym do toczącego się postępowania. Sąd uznał jego zeznania za w pełni wiarygodne, ponieważ były logiczne i bezstronne, a Sąd nie dopatrywał się żadnych okoliczności, które mogłyby poddać w wątpliwość prawdziwość jego relacji.</p>	
1.1.1 1.1.2 1.1.2	<p>fotografie kuchni</p> <p>dane o podejrzanym</p> <p>informacja z Krajowego Rejestru Karnego</p>	<p>Dokumenty te nie budziły żadnych wątpliwości co do rzetelności i autentyczności zgromadzonych w nich informacji. Treści w nich zawarte korespondowały z</p>	

		pozostałymi uznanymi za wiarygodne dowodami.	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
---	wyjaśnienia oskarżonego P. G. w części	<p>Oskarżony przed Sądem nie przyznał się do zarzucanego mu czynu, odmówił złożenia wyjaśnień i podtrzymał te złożone w toku postępowania przygotowawczego.</p> <p>Wyjaśnił, że podczas interwencji Policji chciał przejść z pokoju do kuchni po papierosy. Jak szedł do kuchni, to został potraktowany gazem. Przewrócił się i zasłonił twarz. Wtedy policjanci założyli mu kajdanki z tyłu i został zabrany do K.. Zaprzeczył, by użył wobec policjantów noża i groził im słownie.</p> <p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w tej części. Wersji przedstawionej przez oskarżonego przeczą przede wszystkim uznane za wiarygodne zeznania świadków M. P. i A. D.. Nadto, mająca wspierać jego linię obrony, relacja jego konkubiny</p>	

K. P. jest całkowicie odmienna. Oskarżony podał, że funkcjonariusze użyli gazu w momencie, gdy przechodził z pokoju do kuchni. Z zeznań K. P. wynika zaś, że gdy była z P. G. i jednym z funkcjonariuszy w kuchni i uspokajała go, to wtedy drugi z funkcjonariuszy „wleciał” i psiknął gazem.

Nadto w ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego są nielogiczne. Gdyby zachowanie P. G. tego nie uzasadniało, z pewnością funkcjonariusze Policji nie użyliby gazu, tym bardziej, że znajdowali się razem z nim w zamkniętym małym pomieszczeniu. Użycie tego środka może nastąpić w określonych okoliczności, w tym odparcia zamachu na zdrowie i życie. Funkcjonariusze musieli zatem znajdować się w stanie zagrożenia. Nadto sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego jest też to, by podczas podejmowanych czynności - w trakcie interwencji dotyczącej agresywnie zachowującego się domownika - funkcjonariusze Policji przystaliby na to, by oddalił się on sam do innego pomieszczenia.

Z wyjaśnień P. G., które popiera konkubina, wynika, że nie groził on pozbawieniem życia

policjantom. W ocenie Sądu, zaprzeczanie temu, stanowi próbę uniknięcia odpowiedzialności karnej za popełniony przez niego czyn. Zauważyć należy, że to zachowanie P. G. tego dnia spowodowało, że K. P. zdecydowała się na wezwanie Policji. Policjanci od razu spostrzegli, że zarówno K. P., jak i jej syn byli wyraźnie przestraszeni i zdenerwowani. Już po wejściu do mieszkania funkcjonariusze słyszeli wyzwiska wypowiediane przez oskarżonego, zauważyli też, że znajduje się pod wyraźnym wpływem alkoholu, jest pobudzony. Zarówno z zeznań funkcjonariuszy Policji i K. P. wynika, że na początku interwencji P. G. chwilowo się uspokoił, jednak następnie stawał się ponownie pobudzony i agresywny słownie. Sam oskarżony podał, że był zdziwiony, ale i zdenerwowany obecnością policjantów. Mając na uwadze całokształt okoliczności, nie budziły w żadnym stopniu wątpliwości Sądu zeznania świadków M. P. i A. D. co do tego, że oskarżony powiedział do nich: „a teraz wezmę nóż i was kurwa zajebie”, jednocześnie wyciągając nóż i robiąc w ich kierunku zamach. W toku postępowania, nie ujawniły się żadne okoliczności mogące świadczyć o tym, by

		funkcjonariusze celowo przedstawili wersję niekorzystną dla oskarżonego.	
---	zeznania świadka K. P.	Sąd odmówił wiarygodności zeznaniom świadka K. P. co do przebiegu interwencji. K. P. zeznała, że po przyjeździe, policjanci wylegitymowali ją i P. G.. Sama dała im ich dowodowy osobiste, które wyjęła ze swojego portfela. P. G. uspokoił się trochę i zapytał, czy może iść do kuchni zapalić papierosa. Za zgodą funkcjonariuszy wyszedł z pokoju, a za nim udał się policjant. W kuchni nadal krzyczał, więc podleciała tam i powiedziała, żeby się uspokoił. Jeden z policjantów wówczas wleciał do kuchni i psiknął gazem. P. G. nie groził wtedy policjantom, tylko wyzywał ją. Wtedy funkcjonariusze wyszarpali P. G. na korytarz i skuli. Następnie na polecenie jednego z policjantów zeszła na dół otworzyć drzwi innym funkcjonariuszom, którzy wyprowadzili P. G.. Nagle jeden z funkcjonariuszy – M. P. wrócił do mieszkania, zapytał o szufladę z sztućcami i poprosił o woreczek lub ścierkę. Następnie wziął woreczek, który mu dała i schował do niego nóż wyciągnięty z szuflady.	

W ocenie Sądu, wersja przedstawiona przez K. P. jest niewiarygodna, ma ona na celu wspieranie linii obrony oskarżonego. Świadek ten początkowo skorzystał z prawa do odmowy zeznań. Dopiero po ok. 1,5 roku od zdarzenia K. P. przed Sądem zaprzeczyła, by miała miejsce taka sytuacja, że jej konkubent groził policjantom nożem, chociaż wiedziała o toczącym się postępowaniu. Dopiero przed Sądem zdecydowała się ujawnić wersję, która miała poprzeć twierdzenia oskarżonego, pamiętając jednocześnie wszystkie szczegóły dotyczące tego zdarzenia.

Wskazać trzeba, że jej zeznania są sprzeczne nie tylko z zeznaniami funkcjonariuszy, ale również z wyjaśnieniami samego oskarżonego. Oskarżony w toku postępowania przygotowawczego podał, że został wobec niego użyty gaz jak siedł do kuchni. Nie podawał, że doszło do sprzeczki słownej między nim a partnerką w kuchni, w obecności policjanta. Na taką okoliczność wskazuje zaś K. P..

Odnosząc się do zeznań K. P. dotyczących tego, że jeden z funkcjonariuszy Policji wrócił się do mieszkania w celu zabezpieczenia dowodu rzeczowego w postaci

	<p>noża zauważyć należy, że całe zajście miało charakter dynamiczny, a funkcjonariusze Policji w pierwszej kolejności dążyli do zatrzymania i przewiezienia oskarżonego do Komendy Policji. Funkcjonariusze w swoich zeznaniach nie wykluczyli, że do zabezpieczenia noża mogło dojść dopiero po wyprowadzeniu z mieszkania P. G.. Brak jest jednak jakichkolwiek podstaw do uznania, że funkcjonariusze wyciągaliby nóż z szuflady, by bezpodstawnie obciążać P. G.. W tym miejscu jeszcze raz należy podkreślić, iż w toku postępowania, nie ujawniły się żadne okoliczności mogące świadczyć o tym, by funkcjonariusze celowo przedstawili wersję niekorzystną dla oskarżonego. Są osobami bezstronnymi i nie mają żadnego interesu w rozstrzygnięciu sprawy.</p>		
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
	<p>3.1.Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>1</p>	<p>P. G.</p>

<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>	
<p>Zgodnie z art. 223 § 1 kk, kto, działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą lub używając broni palnej, noża lub innego podobnie niebezpiecznego przedmiotu albo środka obezwładniającego, dopuszcza się czynnej napaści na funkcjonariusza publicznego lub osobę do pomocy mu przybraną podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.</p> <p>Przedmiotem ochrony są życie i zdrowie funkcjonariusza lub osoby przybranej (jako uboczny przedmiot ochrony), a w pierwszej kolejności prawidłowość prowadzonych przez niego czynności, a także powaga urzędu (Zoll [w:] Zoll, 1999, s. 709; Górniok, Zawłocki [w:] Wąsek, Zawłocki II, s. 28; Lachowski [w:] Królikowski, Zawłocki, Szczególna II, s. 22; Hałas [w:] Grześkowiak, Wiak, s. 1151). (M. M. (red.), Kodeks karny. Komentarz aktualizowany</p> <p>Opublikowano: LEX/el. 2022, LEX)</p> <p>Nie budzi wątpliwości, że policjanci asp. M.</p>	

P. i st. post. A. D. są funkcjonariuszami publicznymi, o których mowa w art. 223 § 1 kk. Zgodnie z art. 115 § 1 pkt 7 kk, funkcjonariuszem publicznym jest funkcjonariusz organu powołanego do ochrony bezpieczeństwa publicznego albo funkcjonariusz Służby Więziennej. W myśl art. 1 ust. 2 pkt 1 i 2, 2, ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz.U.2021.1882 t.j. z dnia 2021.10.18) do podstawowych zadań Policji należą: ochrona życia i zdrowia ludzi oraz mienia przed bezprawnymi zamachami naruszającymi te dobra, ochrona bezpieczeństwa i porządku publicznego, w tym zapewnienie spokoju w miejscach publicznych oraz w środkach publicznego transportu i komunikacji publicznej, w ruchu drogowym i na wodach przeznaczonych do powszechnego korzystania.

Niewątpliwie do czynnej napaści na funkcjonariuszy Policji doszło podczas pełnienia przez nich obowiązków służbowych. A.. M. P. i st. post. A. D. podejmowali wobec P. G. czynności w granicach swoich uprawnień, w związku z interwencją dotyczącą awantury domowej. Oskarżony doskonale zdawał sobie sprawę, kim są pokrzywdzeni. Z

jego wyjaśnienie wynika, że kładł się już spać, gdy zauważył, że w mieszkaniu pojawili się policjanci. Dodał też, że był zdziwiony i zdenerwowany ich obecnością.

Jak wynika ze zgromadzonego i uznanego za wiarygodny materiału dowodowego, po udaniu się do kuchni pod pretekstem poszukania swojego dowodu osobistego, o który poprosili policjanci, P. G. powiedział: „a teraz wezmę nóż i was kurwa zajebie”, po czym wyciągnął z szuflady nóż. Następnie używając noża trzymanego ostrzem zwróconym ku górze, P. G. wykonał ruch ręką – pchnięcie – w kierunku policjantów. Do ugodzenia nożem nie doszło, bowiem st. post. A. D. wytrącił nóż P. G.. Jak wskazał SN (wyrok z 15.01.2015 r., IV KK 279/14, LEX nr 1648190): „Zakres pojęcia czynnej napaści jest szerszy w pewnym aspekcie niż zakres pojęcia naruszenia nietykalności cielesnej. Czynna napaść obejmuje wszelkie działania podjęte w celu wyrządzenia krzywdy fizycznej, choćby cel ten nie został osiągnięty. Samo dopuszczenie się czynnej napaści, chociażby jeszcze w stadium usiłowania naruszenia nietykalności, wypełnia już znamiona dokonanego przestępstwa

napaści, gdyż chodzi o gwałtowny charakter zdarzenia, a nie konkretny jego rezultat”. (Konarska-Wrzošek Violetta (red.), Kodeks karny. Komentarz, wyd. III, Opublikowano: WKP 2020, Lex) Podkreślić należy, że oskarżony użył noża – trzymając nóż w ręku wykonał ruch polegający na pchnięciu nim w kierunku policjantów. Bezsprzecznie zachowanie oskarżonego stanowiło zatem czynną napaść przy użyciu noża. Oskarżony co prawda w swoich wyjaśnieniach zaprzeczył, by doszło do takiego zdarzenia. Wersja ta nie znalazła jednak potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym. W ocenie Sądu, twierdzenia P. G. stanowią jedynie przyjętą przez niego linię obrony.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala w ocenie Sądu na przyjęcie, że oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu umyślnie z zamiarem bezpośrednim.

W niniejszej sprawie nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające bezprawność oraz winę, a zatem oskarżonemu można zasadnie można było przypisać sprawstwo w odniesieniu do dokonanego przez niego występkę.

	3.2.Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
	3.3.Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
	3.4.Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
	3.5.Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE			

I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. G.	1 2, 3 4		<p>- art. 223 § 1 kk przewiduje zagrożenie karą pozbawienia wolności od roku do lat 10</p> <p>- wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 kk. Sąd miał na względzie stopień społecznej szkodliwości, bacząc przy tym by dolegliwość nie przekraczała stopnia winy oskarżonego. Sąd miał także na względzie cele zapobiegawcze i wychowawcze kary, jak też dyrektywy w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Sąd uwzględnił w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na nim obowiązków a także rodzaj i rozmiar ujemnych następstw popełnionego przestępstwa.</p> <p>- w ocenie Sądu orzeczona kara 1 roku pozbawienia wolności spełni cele wychowawcze i zapobiegawcze względem oskarżonego. Orzeczona kara będzie stanowiła</p>

dolegliwość adekwatną do popełnionego czynu, uświadomi oskarżonemu jego społeczną szkodliwość oraz skłoni go do przestrzegania porządku prawnego. Pozwoli mu przemyśleć swoje dotychczasowe postępowanie i wdroży przez to do przestrzegania porządku prawnego

- w ocenie Sądu wysokość wymierzonej kary jest zasadna i adekwatna do całokształtu okoliczności ujawnionych w sprawie i odpowiada wymogom prewencji ogólnej, spełniając potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa

- Sąd wymierzając karę miał na uwadze znaczny stopień winy oskarżonego. Oskarżony jest osobą dorosłą, nie zachodzą jakiegokolwiek wątpliwości co do jego poczytalności, wobec czego w czasie czynu mógł w pełni rozpoznać jego znaczenie i pokierować swoim postępowaniem.

-oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu Sąd miał na uwadze dyrektywy określone w art. 115 § 2 kk. Sąd uznał, że stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego jest znaczny.

Zachowanie oskarżonego godziło w prawidłowe funkcjonowanie organów

państwowych - policji, a także w najwyższą wartość, jaką jest życie i zdrowie człowieka

- jako okoliczność obciążającą Sąd potraktował uprzednią karalność oskarżonego, Sąd miał jednak na uwadze, że po opuszczeniu zakładu karnego w dniu 05 sierpnia 2014 roku oskarżony do 15 czerwca 2020 roku przestrzegał porządku prawnego

- Sąd nie dopatrywał się żadnych okoliczności łagodzących

- na podstawie art. 46 § 1 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązek zapłaty na rzecz pokrzywdzonego M. P. i A. D. kwoty 2.000 złotych tytułem częściowego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, co powinno częściowo złagodzić ujemne przeżycia pokrzywdzonych

- zgodnie z art. 44 § 2 kk, Sąd może orzec, a w wypadkach wskazanych w ustawie orzeka, przepadek przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa. Orzeczenie przepadku dowodu rzeczowego w postaci noża było w niniejszej sprawie konieczne.

5. INNE ROZSTRZYGNIĘCIA ZAWARTE W WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. G.	5		- oskarżony był zatrzymany do sprawy, dlatego okres ten należało w myśl art. 63 § 1 kk zaliczyć mu na poczet kary grzywny
6. INNE ZAGADNIENIA			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
7. KOSZTY PROCESU			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6	Na podstawie art. 627 kpk Sąd zasądził od		

	oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie 180 złotych tytułem opłaty oraz 110 złotych tytułem kosztów postępowania.
8. PODPIS	